

Sygn. akt I C 481/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Michalska-Księżyk

Protokolant: starszy protokolant sądowy Wioletta Bartoń

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. na rozprawie sprawy

z powództwa P. (...) w W.z siedzibą w W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

zasądza od pozwanego P. K.na rzecz powoda P. (...) w W.z siedzibą w W.kwotę 14 394,53 zł (słownie: czternaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote 53/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 12.09.2011 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 583,24 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 481/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12.09.2011r. strona powodowa P. (...) w W.wystąpiła przeciwko pozwanemu P. K.z roszczeniem zapłaty kwoty 14.394,53zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, żądając jednocześnie obciążenia pozwanego kosztami postępowania sądowego w zakresie uiszczonej przez stronę powodową opłaty sądowej (180zł), opłaty prowizji od pozwu (3,24zł), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17zł) oraz wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika (2.400zł).

Uzasadniając swoje stanowisko, powód podniósł, iż pomiędzy P. K.a (...) Bankiem S.A.doszło do zawarcia umowy o numerze dłużnika (...)na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w tejże umowie. W dalszej kolejności strona powodowa podniosła, iż P. K.nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W następstwie powyższego, wierzyciel pierwotny wezwał dłużnika do zapłaty kwoty pieniężnej wynikającej z umowy, informując go jednocześnie, iż w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania, wierzytelność zostanie przelana na rzecz P. (...). Ponieważ, mimo wezwania P. K.nie uregulował zadłużenia wobec (...) Banku S.A., w dniu 26.04.2011r. (...) Bank S.A.zawarła z P. (...) umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Jak wynika z treści uzasadnienia pozwu, zadłużenie pozwanego, stanowiące wartość przedmiotu sporu, równe jest kwocie 14 394,53 zł, obejmującej: skapitalizowane odsetki w wysokości 4.138,86 zł oraz należności uboczne w wysokości 170,67 zł.

Ponieważ do chwili obecnej P. K.nie wywiązał się ze zobowiązania finansowego wobec P. (...)w W., w ocenie inicjującego postępowanie przedmiotowy pozew jest konieczny i uzasadniony.

W dniu 17.11.2011r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w postępowaniu upominawczym pod syg. akt VI Ne-e 1128469/11 nakaz zapłaty zgodny z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie zaskarżającym w całości nakaz zapłaty z dnia 02.12.2011r., P. K. zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia, precyzując na rozprawie w dniu 30 października 2012 podstawę prawną zgłoszonego zarzutu przedawnienia, z powołaniem się na treść art. 731 kc. .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.12.2007r. pomiędzy P. K. a M. prowadzącym bankowość detaliczną (...) Banku S.A. doszło do zawarcia, na czas oznaczony – 12 miesięcy - umowy nr (...) odnawialnego kredytu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym nr (...) w kwocie 10.000zł. Jednocześnie pozwany zobowiązany był do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Termin spłaty wynosił 12 miesięcy od dnia postawienia Kredytu do dyspozycji kredytobiorcy. Do dyspozycji kredytobiorcy kredyt został postawiony w dniu 20.12.2007 r.

Pismem z dnia 24.08.2011r. P. K. został poinformowany przez (...) S.A. we W. o przekazaniu windykacji długu wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych Kancelarii (...) Sp. Komandytowa, celem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego oraz o możliwości polubownego załatwienia sprawy poprzez uiszczenie przez dłużnika kwoty 14.337,06zł do dnia 2.09.2011r. na wskazy rachunek bankowy.

W dniu 26.04.2011r. pomiędzy (...) Bankiem S.A.w W.a P. (...) w W.doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności, w tym przysługującej zbywcy wobec P. K.na kwotę 14 394,53 zł, w tym skapitalizowane odsetki w wysokości 4.138,86 zł oraz należności uboczne w wysokości 170,67 zł.

Do chwili obecnej pozwany nie spłacił zadłużenia.

(dowody:

- wyciąg z funduszy inwestycyjnych prowadzonych przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy – k27-28,
- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011r. – k29-42,
- wyciąg z Ksiąg Rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego i Ewidencji Analitycznej z dnia 12.09.2011r. – k43,
- informacja z dnia 24.08.2011r. – k44,
- umowa nr (...))

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić.

Podstawą żądania wyrażonego w pozwie przez P. (...) w W.jest art. 354 § 1 k.c., wedle którego dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego.

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów prawotwórczych, spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, tzw. onus probandi spoczywa na tym, kto przedstawia określone twierdzenia, a nie na tym, kto im przeczy. W omawianym zakresie, istotną rolę pełnią także przepisy proceduralne, kształtując zasadę tzw. kontradiktoryjności postępowania cywilnego. Art. 3 k.p.c. zobowiązuje strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Art. 232 k.p.c. nakłada z kolei na strony obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar dowodu z reguły spoczywa na powodzie aż do momentu wykazania zasadności

podnoszonego roszczenia (udowodnienia faktów będących podstawą żądania). Później, następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną.

W ocenie sądu P. (...) w W. wykazał zasadność dochodzonego pozewem roszczenia, przedkładając umowę nr (...) zawartą pomiędzy P. K. a M. prowadzącym bankowość detaliczną (...) Banku S.A. i stanowiącą źródło zadłużenia pozwanego oraz potwierdzoną za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego kserokopię umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2011r., potwierdzającą legitymację procesową czynną P. (...) w W..

Odnosząc się do żądanie pozwu, w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 02.12.2011r., P. K. zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia, podtrzymany w dalszym toku postępowania (oświadczenie pozwanego złożone na rozprawie w dniu 30.10.2012r.), wskazując, iż powyższe żądanie uległo przedawnieniu w trybie art. 731 kc. Zgodnie z jego brzmieniem roszczenia wynikające ze stosunku rachunku bankowego przedawniają się z upływem dwóch lat. Zdaniem sądu termin ten nie może mieć zastosowania do umowy zawartej z powodem dnia 19.12.2007 r. jako umowy odnawialnego kredytu konsumpcyjnego.

Zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2.10.2008r. (sygn. II CSK 212/08, opubl. M. Praw. 2009/12/671-673, Lex nr 499152), roszczenia banku z umowy kredytu odnawialnego udzielonego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym przedawniają się w terminie trzech lat (art. 118 k.c.) W realiach przedmiotowej sprawy, nie może budzić wątpliwości, iż roszczenie objęte cesją wierzytelności z dnia 26.04.2011r. powstało w ramach odnawialnego kredytu w rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowym o wskazanym w paragrafie pierwszym umowy numerze, w świetle zaś powyższego, zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwanego ostać się nie może.

Umowa Nr (...) została zawarta na okres 12 miesięcy, zaś zgodnie z treścią §1 umowy, termin spłaty kredytu wynosi 12 miesięcy od dnia postawienia kredytu do dyspozycji kredytobiorcy. Ponieważ bank przekazał środki na rachunek pozwanego w dniu 20.12.2007r. (§3 umowy), termin związania kredytobiorcy (P. K.) umową upłynął dnia 20.12.2008r. (art. 112 k.c.: Termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było - w ostatnim dniu tego miesiąca). W konsekwencji powyższego, trzyletni termin przedawnienia roszczenia rozpoczął swój bieg w dniu 21.12.2008r. (art. 120 § 1 k.c.: Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie) i został przerwany wniesieniem przez inicjującego postępowanie pozwu w upominawczym postępowaniu elektronicznym, tj. dnia 12.09.2011r. (bieg terminu przedawnienia przerywa każda czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia roszczenia – art. 123 §1 pkt 1 k.c.).

Pozwany nie zaprzeczył, iż nie spłacał powstałego na rachunku bankowym nr (...) debetu.

Mając powyższe na uwadze, sąd zasądził od pozwanego P. K. na rzecz powoda P. (...) w W. kwotę 14 394,53 zł, obejmującą należność główną na kwotę 10.085zł, skapitalizowane odsetki w wysokości 4.138,86 zł oraz należności uboczne w wysokości 170,67 zł.

Wraz z kwotą główną, sąd, na podstawie art. 481 §1 i §2, k.c., przyznał stronie powodowej ustawowe odsetki za zwłokę, przyjmując za początkową datę ich naliczania 12.09.2011r. a więc dzień wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie.

Na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 ustawy z dnia 2 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398) sąd zasądził od P. K. na rzecz P. (...) w W. kwotę 180zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r., Nr 163, poz. 1349 ze zmianami) kwotę 2.400zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w zw. z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej

(Dz.U. z 2006r. Nr 225, poz. 1635) kwotę 17zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego oraz kwotę 3,24zł tytułem dalszych kosztów.